

Verzoekster stelt bij het EHRM dat haar recht onder artikel 6 lid 3 onder c EVRM (recht op een eerlijk proces) is geschonden nu zij niet in persoon bij de zitting van het gerechtshof aanwezig kon zijn. Verzoekster geeft aan dat zij expliciet duidelijk had gemaakt in persoon bij de zitting aanwezig te willen zijn en dat de zitting vanwege een fout van haar advocaat heeft plaatsgevonden op een moment dat zij zich in het buitenland bevond. Verzoekster stelt dat zij geen afstand heeft gedaan van haar recht om in persoon bij de zitting aanwezig te zijn.

Verzoekster was veroordeeld wegens het tweemaal plegen van winkeldiefstal tot een voorwaardelijke gevangenisstraf van twee maanden, met de speciale voorwaarde dat ze zich onder behandeling zou stellen. Verzoekster is tegen dit vonnis in hoger beroep gegaan bij het Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden. De behandeling van dit hoger beroep is gestart op 4 juni 2015, maar is toen voor onbepaalde tijd aangehouden, omdat verzoekster niet aanwezig kon zijn vanwege een reis naar het buitenland voor haar werk. De behandeling van de zaak is voortgezet op 20 juli 2015, welke datum vastgesteld was na overleg tussen verzoekster en haar advocaat. Verzoekster gaf echter na de vaststelling van deze datum aan ook op deze datum in het buitenland te zijn voor haar werk. De advocaat van verzoekster was tijdens de rechtszitting niet gemachtigd om namens verzoekster op te treden en gaf toe een professionele fout te hebben gemaakt door niet bij verzoekster te informeren of zij op de nieuw geplande zittingsdag aanwezig kon zijn. De advocaat heeft vervolgens opnieuw om aanhouding verzocht en heeft expliciet gemaakt dat verzoekster graag zelf bij de zitting aanwezig wilde zijn om

persoonlijk haar verhaal te kunnen delen. Het gerechtshof heeft dit verzoek om verdere aanhouding afgewezen en heeft de zaak van verzoekster bij verstek afgedaan, omdat het volgens het gerechtshof in het belang van doeltreffende en voortvarende berechting en goede organisatie van de rechtspleging was om de zaak niet opnieuw aan te houden. Het gerechtshof heeft verzoekster schuldig bevonden aan de winkeldiefstallen en veroordeeld tot een onvoorwaardelijke gevangenisstraf van twee weken. Verzoekster is vervolgens bij de Hoge Raad in cassatie gegaan en heeft hierbij gesteld dat haar recht onder artikel 6 EVRM om in persoon gehoord te worden tijdens de zitting onvoldoende in overweging is genomen. De Hoge Raad heeft het cassatieberoep ongegrond verklaard, nu uit de overwegingen van het gerechtshof impliciet was af te lezen dat het de verschillende belangen tegen elkaar had afgewogen, waaronder het belang van verzoekster om bij de zitting in persoon aanwezig te zijn.

Het EHRM herhaalt het uitgangspunt dat het van cruciaal belang is dat een verdachte tijdens de rechtszitting aanwezig kan zijn. Tegelijkertijd geldt dat, zo overweegt het EHRM, het belang van de persoonlijke aanwezigheid bij de rechtszitting in hoger beroep niet van dezelfde cruciale betekenis is als in eerste aanleg. De toepassing van artikel 6 EVRM in hoger beroep hangt af van de kenmerken van de betreffende procedure in de nationale rechtsorde. Verder hebben lidstaten een ruime beoordelingsvrijheid bij het bepalen van de wijze waarop de vereisten uit artikel 6 EVRM in de nationale rechtsorde worden geïmplementeerd. De taak van het EHRM is om vast te stellen of het doel van het EVRM is behaald, en in het bijzonder of de procedurele middelen waarin nationale wetgeving en praktijk voorzien doeltreffend zijn, indien een verdachte niet zelf afstand heeft gedaan van zijn aanwezigheidsrecht of heeft geprobeerd te ontsnappen aan zijn proces. Vervolgens overweegt het EHRM dat lidstaten niet verantwoordelijk kunnen worden gehouden voor elke tekortkoming van een advocaat.

Volgens het EHRM heeft verzoekster niet zelf afstand gedaan van het aanwezigheidsrecht en evenmin heeft zij geprobeerd te ontsnappen aan haar proces.

Integendeel: ze had aangegeven dat het belangrijk voor haar was om persoonlijk aanwezig te zijn en een verklaring af te leggen. Het gerechtshof moest het belang van verzoekster afwegen tegen de belangen van doeltreffende en voortvarende berechting en goede organisatie van de rechtspleging. Volgens het EHRM heeft het gerechtshof niet voldoende gemotiveerd waarom de belangen van doeltreffende en voortvarende berechting en goede organisatie van de rechtspleging zwaarder wogen dan het belang van verzoekster om haar recht op aanwezigheid te kunnen uitoefenen. Het EHRM overweegt hierbij dat de strafprocedure in hoger beroep kort aanhangig was en dat de aanhouding van de procedure niet van lange duur had hoeven zijn. De belangen van doeltreffende en voortvarende berechting en goede organisatie van de rechtspleging waren hiermee bescheiden. Daartegenover stond de uitdrukkelijke wens van verzoekster om aanwezig te zijn, die zij had gemotiveerd op basis van haar persoonlijke omstandigheden. Zij had haar advocaat om die reden niet gemachtigd om de

verdediging te voeren. Het EHRM neemt verder in overweging dat het gerechtshof bij de strafoplegging belang hechtte aan een reclasseringsadvies waaruit bleek dat verzoekster niet wilde meewerken aan behandeling in het kader van reclassering. Het gerechtshof was ervan op de hoogte dat verzoekster in persoon uitleg wilde geven over de redenen van haar recidive en haar bereidheid om verdere recidive te voorkomen. Volgens het EHRM had haar de mogelijkheid daartoe moeten worden geboden.

Het EHRM concludeert dat, hoewel de belangen waarnaar het gerechtshof heeft verwezen ongetwijfeld relevant waren, deze in de omstandigheden van het onderhavige geval niet zwaarder hadden mogen wegen dan de belangen van verzoekster. Het EHRM